minantur. Quoties infirmi-
tatem suam pressis et flebilibus
modis deplorat David! Et Esai-
as conspectu eiusdem imbecillita-
tis suæ et omnium hominum per-
terre factus exclamat cap. 64.
Emarcuimus nos omnes quasi fo-
lium, et iniquitates nostræ quasi
ventus sustollunt nos. Et non est
qui innocet nomen tuum, qui se
excitet, ut apprehendas te. Quo-
niam abscondisti faciem tuam à
nobis, et tabescere nos fecisti in
manu iniquitatis nostræ.
Nunc igitur Domine tu es Pater
noster, nos sumus lutum, tu
vero